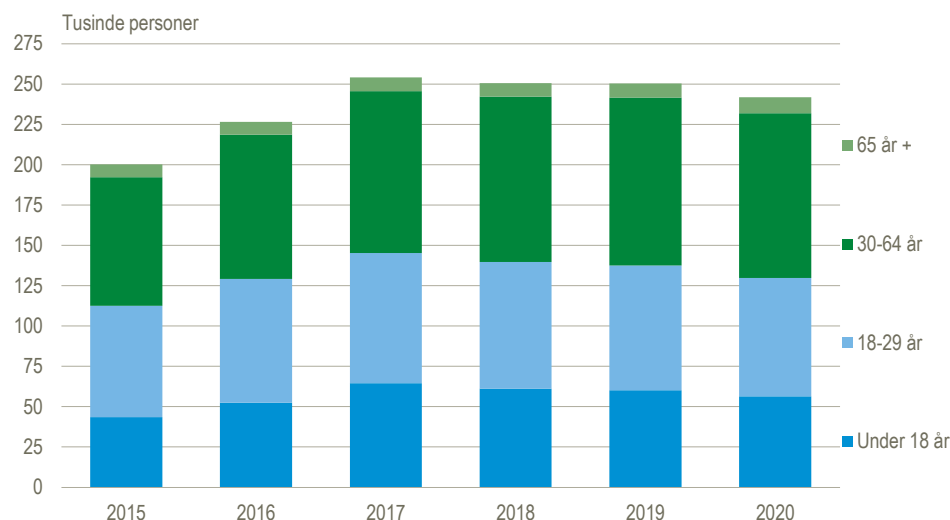

8.000 færre relativt fattige i 2020 end i 2019

Antallet af **relativt fattige** faldt fra 250.200 i 2019 til 241.700 i 2020. De **relativt fattige** består af personer i lavindkomstfamilier. De har en indkomst på under 50 pct. af median indkomsten. Udeboende studerende og formuende tælles ikke med som relativt fattige. Faldet i relativ fattigdom sker til trods for udbetalingen af tre ugers indefrosne feriepenge i 2020 og var med til at øge medianindkomsten og dermed grænsen for lavindkomst. Effekten modvirkes lidt af det skattefrie engangstilskud på 1.000 kr., der blev udbetalt til en gruppe af personer på overførslesindkomst i 2020. Samlet havde 7.800 færre personer været at finde i gruppen af relativt fattige i 2020, hvis det ikke var for disse to COVID-19-relaterede engangsudbetalinger. Faldet i antallet af relativt fattige ville således have været på 16.300 personer.

Antal personer i relativ fattigdom efter alder

Kilde: www.statistikbanken.dk/for51

Der er færre relativt fattige under 18 år

Indførslen af et midlertidigt børnetilskud, som blev udbetalt fra 2020, har bevirket, at færre børn i kontanthjælpsfamilier er under lavindkomstgrænsen. Dette er en af de primære årsager til, at **antallet af relativt fattige børn** under 18 år falder fra 60.100 i 2019 til 56.500 i 2020. Af disse havde yderligere 4.100 været over grænsen for relativ fattigdom, hvis det ikke havde været for de COVID-19-relaterede engangsudbetalinger.

Hvad fortæller relativ fattigdom?

Begrebet relativ fattigdom benyttes i forskellige udgaver internationalt og i Danmark både som indikatorer for økonomisk ulighed og for risikoen for social eksklusion som følge af ringe økonomiske muligheder. Den danske version er lavet til opfølgning på **FNs bæredygtigheds mål**. I Danmark har grænsen med 50 pct. af medianindkomsten historisk fulgt de såkaldte minimumsbudgetter (se **afsnit 6.1.4 i En dansk fattigdomsgrænse**), som viser, hvad det koster at leve en beskeden tilværelse, hvor der er få penge til overs til at afholde uventede udgifter, fejre begivenheder eller til fritidsaktiviteter.

COVID-19 gør relativ fattigdom svær at tolke

I 2020 har økonomien dog langt fra været det eneste, der har afholdt lavindkomstfamilier fra at leve et aktivt fritidsliv. Her har COVID-19 og persiodelvise nedlukninger været den primære begrænsning. Derudover har pandemien ændret på hverdagsøkonomien i lavindkomstfamilier med fx nye udgifter til værnemidler, udstyr og plads til hjemmearbejde og hjemmeundervisning, mens særligt andre udgifter til fritidsliv måske er blevet mindre. Læs mere om usikkerheden i notatet: [COVID-19s effekt på måling af indkomstulighed og fattigdom \(pdf\)](#), som også sætter tal på effekten af de COVID-19 relaterede engangsudbetalinger.

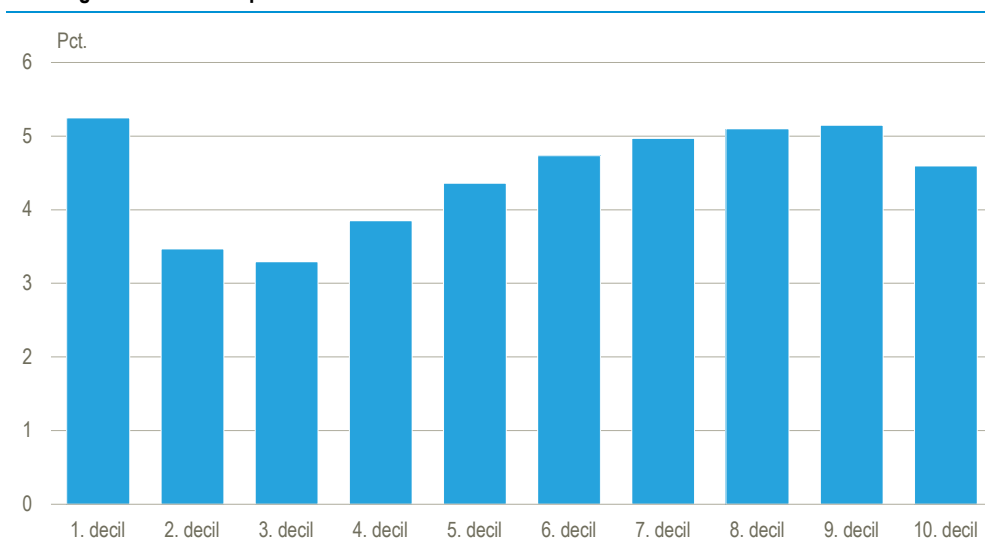
Indkomstfremgang i alle indkomstlag

Når befolkningen bliver inddelt i ti lige store grupper (se [Decilgrupper og decilgrænser \(pdf\)](#)) efter indkomstniveau fremgår det, at der fra 2019 til 2020 har været indkomstfremgang i alle grupper. Den største indkomstfremgang ses i første decil, som indeholder de 10 pct. med lavest indkomst. Her er indkomsten 5,2 pct. højere end i 2019. Det kan dels tilskrives, at primært studerende med studiejobs har fået udbetalt feriemidler, dels det skattefrie engangstilskud. Desuden var 2020 et godt år på de finansielle markeder, som betyder at færre personer tabte så mange penge, at deres indkomst blev negativ i 2020 sammenlignet med 2019.

Indkomstfremgang i alle indkomstlag

Mere samlet set er det i den halvdel af befolkningen med de højeste indkomster, hvor indkomstfremgangen har været størst. Her er indkomsterne vokset med over 4,5 pct. Det er særligt udbetalingen af feriemidler, der har bidraget til den store stigning. Herudover bemærkes lidt lavere vækst i den absolutte top af indkomstfordelingen. Dette hænger blandt andet sammen med, at de selvstændige, som udgør en stor del af gruppen, ikke havde opsparet feriemidler og dermed heller ikke fik del i udbetalingen heraf.

Ændring i ækvivaleret disponibel indkomst efter decil. 2019-2020

Kilde: www.statistikbanken.dk/ffor32

Gini-koefficienten vokser

Da indkomsterne procentvis er vokset lidt mere i toppen af indkomstfordelingen end i bunden så steg gini-koefficienten fra 29,6 til 29,7 fra 2019 til 2020. Ginikoefficienten ([Ulighedsmål: Gini-koefficienten \(pdf\)](#)) er 0, hvis indkomsterne er perfekt ligeligt fordelt og 100 hvis én person havde alle indkomsterne. Hvis den procentvise vækst er højere i toppen end i bunden af indkomstfordelingen, vokser gini-koefficienten uanset at alle har oplevet en indkomstfremgang.

[nibel indkomst](#). Den beregnes med udgangspunkt i familiens samlede indkomst efter skat og korrigeres for de stordriftsfordele, som der er ved at bo flere sammen. Se mere på www.dst.dk/stattabel/2020 i Statistikbanken.

Kilder og metoder: Mere information om kilder og metoder findes i [statistikdokumentationen](#). Se også emnesiden [person- og familieindkomster](#).

Næste offentliggørelse: *Indkomstilighed 2021* udkommer i uge 48 i 2022.

anvendelse: Jarl Quitzau, tlf. 39 17 35 94, jaq@dst.dk